

خطبه ای از مزامیر فصل 73 آیه 23-26

بعضی از وقت ها دو ادم سالخورده از مدت های زیادی با هم به پیاده روی می روند. بعضی اوقات آنها از میان ساختمان ها ، مزارع و یا کوچه ها عبور می کنند و درباره همه چیز صحبت می کنند و همدیگر را بدون اینکه متوجه بشوند همراهی می کنند. این تصویر از زندگی خیلی زیبا به نظرمی رسد چون خدا ما را در زندگی به سوی همدیگر روانه می کند تا باهم همراه بشویم. این همراهی می تواند با یک دوست ، آشنا ، فامیل ، بچه ها ، اعضای کلیسا و هر کس دیگری باشد که ما به ان ناخودآگاهانه عادت کرده ایم. ما به غیر از این همه زیبایی هایی که در زندگی ما مثل یک بهار رنگارنگ ، یک تابستان خنک ، یک پاییز طلایی و یک کریسمس سفید وجود دارد می دانیم که روزهایی مانند افسردگی ، ناامیدی ، مریضی ، خشونت و خیلی چیزهای بد دیگر هم در زندگی مان پیش می آیند. با وجود همه این چیزهای ناپسند که در زندگی مان رخ می دهند ، یک جمله ارزشمند در انجیل است که می گوید: " ای خدا مرا در راه درست قرار بده ". ما می توانیم به این جمله اعتماد و یقین داشته باشیم که توسط گفتن ان اطمینان ، امنیت ، امید برای خود مهیا می سازیم. جمله های خیلی زیبایی در انجیل وجود دارد که همراهی کننده انسان ها هستند و ادم می تواند آنها را بر روی یک کاغذ و یا دفتر روزانه خود نوشته و همیشه همراه داشته باشد. از این گونه جمله ها در انجیل زیاد هستند که هر کس می تواند آنها را در هنگام پیاده روی در پارک و یا در بیمارستان و حتی در زمان مرگ نیز همراه خود داشته باشد.

حالا شما خواهر و برادرها شاید این سوال را بکنید که کدام جمله این امید و اطمینان خاطر به خدا را به ما می دهد؟ بله ان جمله ها همان آیه های مزامیر فصل 73 آیه 23-26 هستند.

جمله هایی همانند " خدایا من را در دست های خودت نگهدار و یا مرا هدایت بفرما " می توانند در زندگی و سرنوشت هرکسی یک نقش مهمی را ایفا نمایند. در یکی از روزهای نچندان دور من این جملات را بروی یک کارت هدیه زیبا نوشتم و ان را به یک خانم مریضی که در بیمارستان خوابیده بود دادم این جملات این را بیان می کنند که " خوشبختی من در کنار خدا بودن است "

فصل 73 کتاب مزامیر درواقع یک دگراندیشی و یک حالت انعکاس زندگی ما در مقابل خداوند است. کسی که با اطمینان کامل خدا را همراهی می کند فقط باعث انعکاس لطف خدا در زندگی اش نمی شود بلکه با این عملش در همه ما ها تاثیر خواهد گذاشت. کسی که با خدا حرف می زند درواقع به او دعا می کند. دعا صحبتی است از درون قلب ادم با خدا. او ما را در هر روز از خطرات محافظت می کند و نگران ما می باشد. این اطمینان خاطر از او همیشه و همه زمان صدق می کند. خوشبختی واقعی در کنار خدا بودن است. وقتی ما در همه اعمال مان به خدا توصل می کنیم باعث به بار آمدن همه ثمره های خوب در زندگی می شود. کسی که به خدا فکر می کند با او رشد خواهد نمود. کسی می تواند همیشه در یاد خدا باشد که انجیل بخواند و کلام خدا را در قلب داشته باشد و او را همیشه پیروی کند. کتاب مزامیر یک منبع خوبی برای یادگیری نحوه دعاکردن است که خود یک زبان درمانی بدون نسخه پزشک می باشد. کسی که در پناه خدا باشد و مدام در سایه او حرکت کند نتیجه کار خود را در آینده نچندان دور خواهد دید و اعمال خوب خویش را به بار خواهد نشانند. همانطور که شما در زندگی روزمره خود میبینید که یک گندم و یا ذرت به صورت یک مرتبه به بار نمی شینند و نیازمند به زمان ، کاشت ، داشت و برداشت می باشند عملکرد کلام خدا نیز به همان گونه در زندگی ما می باشد. با گذشت زمان ما به ثمر رسیدن اعمال خود را می بینیم.

ما نباید این را به خود بقبولانیم که این اطمینان خاطر به خدا یک امر نادیدنی است. هر مرگی که رخ می دهد به ما این را گوشزد می کند که بایستی خودمان را برای دیدار با خدا آماده کنیم. که این خود طبیعت زندگی است. هر اتفاق خوب در زندگی مژده برکات خدا در زندگی و در سایه با او حرکت کردن است.

این مسئله ای که ایا خدا در زندگی مان وجود دارد و یا چه تاثیری می تواند در ما داشته باشد را فقط یک شخص دعا خوان می تواند به ان اعتقاد داشته باشد. البته بدین ترتیب هم نمی تواند باشد که شخص دعا خوان همیشه و همه جا حضور خدا را احساس کند. در برخی از لحظه ها هم پیش آمده است که ما فریاد زده ایم که " کجایی پس تو ای خدا " . پسر خدا این موضوع را در صلیب به ما نشان داده است که می فرماید: " ای خدای من ، چرا منرا ترک کردی؟ "

ولی حالا ما همه این را دوباره به خداوند اذعان می داریم که : " اما تو هنوز مرا دوست داری و دست مرا در دست خودت گرفته ای و به صلاحدید خود من را در زندگی ام هدایت می کنی و در آخر مرا در حضور پرجلالیت خواهی پذیرفت "

در بیمارستان من این را به ان خانم مریض یاد اورشدم که کلمه " با وجود این هم " خیلی معنی برای ما چه در زندگی روزمره ما و چه در زندگی مسیحی مان دارد و با توجه به این همه اشتباهات مان باز هم او از ما می گذرد. زمان هایی که ما مریض می شویم و یا نا امید و غمگین هستیم ولی با این حال باز هم در کنار خداوند جای داریم و او ما را همانطور که هستیم می پذیرد و ما را به راه راست هدایت می فرماید و ما را نجات می دهد. در نهایت همانطور که الان در پناه خدا هستیم ما را با اذت و احترام به پیش خودش می برد. بخاطر اینکه من خدا را خوب می شناسم حتی در زمان مریضی و یا اگر گاهی او را فراموش کنم و یا در اعمال گناه الود خود باشم.

پذیرفته شدن از سوی خدا با توجه به این همه اشتباهات ما ، فقط مشمول در بیمارستان نمی گردد بلکه حالا ، امروز و برای ما که به جشن او در مراسم عبادت آمده ایم هم همینطور است. ای خدا ، تو ما را به عنوان یک مسیحی که در هر کجا بدنیا آمده باشیم و یا از هر نقطه جهان و یا چه می نوشیم و چه می خوریم و چگونه کار و تلاش می کنیم و تا چه اندازه کارهای خوب و یا ناشایست انجام می دهیم باز هم ، به سوی خود فرا خواهی خواند. و باز هم تو ما را خواهی پذیرفت بدون توجه به این که ما در گذشته چه کارهایی انجام داده و تو ما را به سلیغه خود دآوری و حسابرسی خواهی کرد. این همه دلگرمی های آینده و امید های ما ، فقط از برکات حرف های تو می باشد ای خدا. اینگونه امید و ایمان داشتن ما به خدا امروز در ما ریشه می دواند و فردا و فرداها هم به کسان دیگر سرایت خواهد کرد .

بله خدا در کنار ما همیشه می ماند و ما را در زندگی هدایت ، همراهی و در نهایت در ملکوتش خواهد پذیرفت .

بله در کنار خداوند بودن تمام خوشبختی من است.

آمین.